

Sum amen í kirkjuni — hóast ósatt

VÆL VITA vit, at sambandið ongan annan mótpól hevur í føroyskum politikki enn javnaðarflokkinn — hvørki milum teir sokallaðu loysingarflokkarnar ella hinar, sum siga seg vera samríkisflokkar ella »stig fyrir stig-loysingarflokkar«.

HETTA VEIT sambandið eisini fullvæl og tað, ið fær javnaðarflokkinn væl og tað, ið fær javnaðarflokkinn at ríða sambandinum sum maran, er, at javnaðarflokkurin íaleyst er »betri« samríkisflokkur enn sambandið, sum — tvørtur ímóti javnaðarflokkinum, vil hava sum minst av ábyrgd fyrir landi og lagnu okkara. Javnaðarflokkurin vil skipa samfelagið sum frægast bæði innuliga, samferðsluliga, útbúgv-ingarliga og sosialt, meðan sambandið allar dagar hevur talað ímóti øllum framburði, ið danir ikki av sínum eiuntingum trýstu inn á okkum.

JAVNAÐARFLOKKURIN er hvørki loysingarflokkur ella sambandsflokkur bert fyrir at vera tað, men hevur verið við til umsitingarligar yvirtøkur, sum — um tær ikki vóru

framdar, høvdu tveitt okkum aftur í sambandsku amtstíðina. Harvið er ikki sagt, at ikki eisini javnaðarflokkurin er hugaður fyrir yvirtøkum, har vit hava sjálvsagða rættin og skyldur. Eitt nú føroyska undirgrundin er gott dømi um hetta — eitt mál sum sambandið eins og aðrir flokkar hava snorkandi burtursovið, men sum nú verður loyst í bestu semju við danir, einamest takkað verið skili og samráðingarhegni Atla P. Dams.

JÚST TAKKAÐ verið hesum sama manni, sum Dimma í oddagrein rættuliga ónærsliga leggur undir at vera orsökini til allar landsins ólukkur, tí — sum hon sigur, at formaðurin í donsku ráðgevangi nevndini skal einaferð hava sagt hesi fyrir sambandið søguligu orð: »Ársagen til núverandi krise kan siges med to ord — Atli Dam.«

AT DIMMA og sambandið í ótróytligu herferð teir móti — iki bara persóninum og floksformanninum Atla P. Dam, men eisini lögmansembættinum, hesuferð eru lopnir framav, vátta Skak-Nielsen, vísmannaformaður á forsiðu Dimmalættingar seinasta leygar-dag, har hann sigur sum er — at hann er skeivt endurgivin í hós-dagsdimmu og at trupulleikar okkara ikki kunnu kastast ávisum flokki fyrir, tíansheldur persóni.

DIMMA, sum annars plagar at vera rættuliga hampulig, prentar rættleiddig Skak-Nielsens, men kann kortini ikki bara sær fyrir at siga, at soleiðis fataðu teir samanhangin í orðum Skak-Nielsens.

ØLL KUNNU vit í »kampens hede« taka í so rívan til, og satt at siga hava hesi orð um lögmann okkara verið frammi frá sambandinum so tíðum áður, at onkur av sálarveikastu lesarum Dimmalættingar kanska er farin at trúgva teimum. Tey eru tó nú fyrir allar ævir av-sannað sum lygn av rætta viðkomandi og eftir stendur so bert til Dimmu eins og onnur bløð at halda seg frá at gera rangt »rætt« bert við at lúgva tað sama nógv ofta.

VIT SKULU ikki koma við nøkrum metingum til áskoðanir sambandsins og Dimmalættingar um, hvørji landsstýri, ið frægast vóru — við ella uttan sambandið. Fast stendur tó í minni sambandsmanna góða samstarvið við javnaðarflokkinn; kanska minni fast, at eisini sambandið tá mátti dragast til mangar av teimum samferðsluligu og øðrum útbýggingum, ið tá vóru framdar, men fyrir tað vóru tær — sum framdar — eins góðar.

VIT ERU nevniliga ikki tvørari enn so, at vit eisini viðurkenna dygdir í

sjálvsøgðum afturhaldi hjá teimum, ið ikki hava hug at ganga undan, men sum í samstarvi við annan flokk, flokkinn við loysnum sum okkara, kortini lata seg vika rætta vegin og undir felags ábyrgd.

MEN SIÐASKIFTI í sambandsflokkinum fyrirbeindi sum øllum kunnugt framhaldandi samstarvi við javnaðarflokkinn, og alt síðan hevur sambandið gjørt javnaðarflokkinn til høvuðsfigginda sín. Um hetta gongur sjón fyrir søgn.

HETTA STØÐGAR tó ikki verðsins gongd, heldur ikki gongd føroyinga fram móti greiðari viðurskiftum við danir, sum ætlandi fáast á eitt virðiligari støði við nýggju føroysku sjálfstýrslógini og yvirtøkuni av undirgrundini. Tá er fyrir sambandið ongin annar vegur, enn at viðurkenna dagsins politisku støðu føroyinga og virka politiskt hæftir, heldur enn at nýta alla orku sína til at tvíhalda um nakað, sum ikki longur er til — hvørki fyrir danir ella føroyingar.

Friðingin á Flemish Cap

Norðlýsið skrivir at friðingin á Flemish Cap hevur ikki hjálpt okkum á nakran hátt. Fiskivinnustjórin var hin fremsti talsmaðurin fyrir friðingin, og hetta eigur at fáa fylgjur, heldur blaðið:

Í Sjónvárpinum kom fram frá skiparanum á Hans Eriki, at hetta einans var til egnar bága. Skiparin kundi greiða frá at útlingar í stórum tali høvdu fiska har alla tíðina, ímeðan vóru okkara egnu skip farin av knóranum, um so var at ikki Føroya Banki tók um endan.

Men vit sóknast framvegis eftir um hetta ikki fær fylgjur fyrir nakran. Fiskivinnustjóri okkara var ein av fremstu monnum her heima í friðingin av Flemish Cap. Nú tað visir seg at friðing hansara als ongan týdnig hevur havt fyrir positivu gongdina her í samfelagnum, men heldur hinvegin, átti hann so ikki at tikið við ábyrgd síni og sagt seg frá, ella um hann ikki er so mikið at sær komin, áttu so ikki okkara politikarar ikki at stöðga orskapinum.

Bróta mannarættindi

Kviður, sum verða við barn, kunnu rokna við at verða uppsagdar. Hetta er stöðan í Føroyum í dag, og hesum finst Dimmalætting í oddagrein at:

Det er ikke kun den såkaldte Tredje Verden, at myndigheder og private gør sig skyldige i krænkelse af menneskerettighederne hver eneste dag både fysisk og psykisk.

Vi har fået problemer af nogenlunde samme slags ind på livet, idet en af landets store virksomheder i forrige uge gav sine kvindelige medarbejdere ren be-

sked: Hvis de tillade sig at blive gravide, kan de risikere at blive opsagt. Og dermed basta!

Opsigelsen ligger klar og er endda fuldt lovlig, idet man i funktionærloven har indlagt en paragraf, hvori graviditet kan kan føre til opsigelse.

Vi skal nu til at have samme tilstande på omtalte arbejdsplads, som for år tilbage blev brugt i franske og engelske kolonier i Afrika, Asien og Sydamerika.

Tey kristnu og tey ókristnu

Dagblaðið veit at siga frá, at eitt hitt síðsta fyrrverandi forsætisráðharrin Margaret Thatcher gjørdi, áðrenn hon legði starvið frá sær, var at broyta lógirnar um sendiloyvi til sjónvarp og útvarp soleiðis, at kristin fingu loyvi til at hava sínar egnu sendistøðir.

Blaðið leggur aftrat, at í so máta eru vit efrúrháttur í Føroyum.

Um verandi útvarp og sjónvarp skulu varðveita sín einkarætt til ávíkavist útvarps- og sjónvarpsendingar eru ymiskar hugsanir.

Mong halda, at ymiskir felagsskapir eiga at fáa loyvi til sjálvir at gera og senda sínar sendingar, og landsstýrið hevur í løtuni liggjandi fleiri umsóknir hesum

viðvíkjandi. Eisini hevur landsstýrið boðað frá, at ein nevnd er við at leggja seinastu hond á arbeiði við einum tilmæli um onnur enn verandi stovnar skulu hava loyvi at senda gjøgnum luftina.

Tað kann gott vera, at mangt talar fyrir, at liberalisera verandi skipan. Skal tað gerast, so eigur hetta at verið gjørt so, at øll sum hava hug, fáa loyvi til at senda. Bert at taka tey frá, sum siga seg vera kristiligar enn onnur, og geva teimum loypvi, er ikki ráðiligt. Vit áttu at verið komin longri enn at byta okkum sundur í tey kristnu og tey ókristnu. -Og hvør skal døma?

